

Zaterdag

den 10 Januarij.

De Acten van het Gouvernement en van de Geconstitueerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn officiëel.

NB. Alle Brieven, Sukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten franco of vragsvrij toegezonden worden, onder het adres aan den Directeur der Koninklijke Courant in den Haag.

H O L L A N D.

DEN BOSCH den 7 Januarij.

GISTER namiddag zijn de Leden van het Corps Gardes d'Honneur binnen deze Stad geretourneerd, welke Zijne Majesteit den Koning van Holland, terwijl Hoogstdezelve in Duitschland aan het hoofd van d'Armee is geweest, hebben vergezeld, en den dienst als *Officiers d'Ordonnance* waargenomen.

De Kommandant en verdere Leden van gemelde Corps, als mede onderscheidene Heeren dezer Stad, waren de terug komende Leden tot Helvoirt te gemoet gereden, terwijl eene groote menigte Burgeren, bij een herhaald geroep van *Leve de Koning! Leve de Gardes d'Honneur!* dezelve bij het binnen-rijden dezer Stad hebben ontvangen.

TER HEIDE den 6 Januarij.

Deze dag was voor ons, onverwacht, een dag van blijdschap. Zijne Majesteit de Koning van Holland verwaardigde zich, dit geringe en verarmde Zeedorp te bezoeken. Reeds trok de Koninklijke stoet door ons Dorp, en hield zich op het Duin eenigen tijd op. Zijne Majesteit wandelde aan het Strand, om de hier aangelegde Werken te bezichtigen. Het ongewone, van zulk eenen stoet op dit Dorp te zien, lokte alle inwoners uit hunne huizen, ook den Predikant *P. J. Conradi*, die juist op het oogenblik aan het portier was, dat Zijne Majesteit weder in de koets zich bevond, en het geluk genoot, om in het bijzijn Zijner Majesteit met een van Hoogstderzelver Ministers een gesprek te houden over den toestand van ons Dorp. Waarop door Zijne Majesteit eene gunstige gratificatie wierd toegezegd. Niets smert ons meer, dan dat wij niet waren voorbereid op de komst des Konings, en van onzen kant niet, naar ons vermogen, Hoogstdezelve op eene plegtige wijze hebben kunnen ontvangen. De minzame belangstelling des Monarchen in het lot onzer ongelukkige Zeeplaats heeft aller harten getroffen, en door eene toegevloede menigte werd Zijne Majesteit en Hoogstdeszelfs gevolg op de terugreis begeleid.

DEN HAAG den 8 Januarij.

Op den tweeden dezer is door Zijne Koninklijke Majesteit aan Hun Hoog Mogenden gedaan, en op den 3 daaraanvolgende door dezelve bekrachtigd geworden de Voordragt, vervat in de navolgende Misfive:

MIJNE HEEREN!

Wij zullen Ulieden bij dezen eene van die Wetten voordragen, waarvan wij het getal wel zouden wenschen te vermenigvuldigen, bijaldien de bovenmatige last der Staatsuitgaven, dien wij tot aan den Vrede toe nog zullen te dragen hebben, toeliet eene belangrijke vermindering van inkomsten daartestellen.

Bij gelegenheid der discussiën, en het daarop door ons met zorgvuldigheid gedaan onderzoek, voor welke modificatiën de nieuwe Verponding vatbaar was, hebben wij de noodzakelijkheid ingezien, om de kleine Landeigenaren, en in 't algemeen de mingevoede Klasse onzer onderdanen te verlichten. Wij waren dien ten gevolge op het denkbeeld gekomen, om de vier of vijf meest drukkende belastingen te verminderen; dan men heeft ons, en niet zonder grond, doen opmerken, dat het gelijk, regmatiger en aan het grootst gedeelte der belanghebbenden aangenaamder zijn zoude, eene aanzienlijke vermindering in een enkel, dan wel nauwelijks merkbare verminderingen in onderscheidene voorwerpen van belasting te verkrijgen.

Wij dragen Ulieden mits dien voor, om de belasting op het Gemaal van de Rogge tot beneden de helft van het gene dezelve tegenswoordig bedraagt, te verminderen, en alzoo het hier na te melden Besluit te nemen:

Ontvangen eene Misfive des Konings, van den 2 Januarij 1807, N. 1, is, overeenkomstig de Voordragt, door Zijne Majesteit daarbij gedaan, besloten:

Art. 1. Met den aanvang van het jaar 1807 zal de belasting op de gemalen Rogge, met eenige andere Granen (Tarwe alleenlijk uitgezonderd,) vermengd, gesteld bij de Ordonnantie van 17 December 1805 op vijftien-veertig Guldens van elk Last, worden gebracht op een-en-twintig Guldens en twaalf Stuivers het Last.

De verdere bepalingen van voorsz. Ordonnantie, mitsgaders de veranderingen en wijzigingen dien aangaande gemaakt, blijven in volle kracht. En zal dit Besluit aan den Koning worden gezonden.

Wij kunnen reusvens hier genoegen hebben, Ulieden mede te doelen, dat wij een middel gevonden hebben, om aan de moeilijkheden en belastingen, waaraan de wijze van invordering dezer belasting de afgele-

gene Bewoners van het platte Land onderhevig maakte, te gemoet te komen; door het maken van zoodanige bepalingen, als in ons Decreet van den 29 December 18, N. 18, hetwelk wij Ulieden hier nevens kopiëlijk ter informatie toezenden, zijn vervat.

Waar mede, mijne Heeren! wij Ulieden in de bescherming Godes aanbevelen.

Gegeven in ons Koninklijk Paleis in den Haag, den 2 Januarij van het Jaar 1807, en van Onze Regering het eerste.

(geteekend) L O U I S.
(onderstond) Wegens den Koning.
De Minister Secretaris van Staat,
(geteekend) W. F. R O E L L.

DEN HAAG den 9 Januarij.

Hunne Hoog Mogenden, die heden weder vergaderd geweest zijn, zullen op aanstaanden Dingsdag hoogstderzelver raadplegingen voortzetten.

De Luitenant-Generaal *Daendels* is, reeds voor eenige dagen, uit deze Residentie naar Deventer terug gekeerd.

[Door plaatsgebrek, zijn wij genoodzaakt eenige ons toegezondene Advertentiën tot de Courant van overmorgen, Maandag, uittestellen.]

VERVOLG en SLOT van het BEKNOPT BEGRIP der Staatsgebeurtenissen, in den Jare 1806 voorgevallen.

Het Leger-Corps van den Maarschalk *Davoust* trok den 25 te Berlyn binnen. Daags te voren was de Keizer te Potsdam aangekomen, juist op dezelfde dag en uur, dat in het vorig jaar Keizer *Alexander* aldaar aankwam. De Degen van den Grooten Frederik, zijn Ridder Order van den Zwarten Adelaar, zijn Generaals-Sjerp, en de Vanen, welke aan zijne Garde geleurende den zevenjarigen Oorlog gediend hadden, onwaarddeerbare Zegelkenen, welke men aldaar gevonden had, werden voor het Hôtel der Invaliden te Parys bestemd.

Den 25 ontving de Keizer te Potsdam de sleutels van Berlyn, en den 27 deed hij zijne plegtige intrede in die Hoofdstad. Twee dagen daarna, deed de Groot-Hertog van Berg aan het Corps van den Vorst van *Hohenlohe*, die mede een der hoofdbewerkers van den Oorlog geweest was, te Prenzlau, de wapenen nederleggen; 16000 man Infanterie, bijna allen Gardes of Grenadiers, zes Regimenten Cavallerie, en 64 bespannen stukken geschut sterk, defileerde het voorbij de Fransche Armee.

Loth'er is niets gedaan, zoo lang'er iets te doen overblijft, schreef de Keizer aan den Groot-Hertog van Berg; *Gij hebt aan eene Colonne van 8000 man, onder bevel des Generaals van Blücher, den weg afgesneden; laat ik weldra vernemen, dat zij hetzelfde lot ondergaan heeft.* Edelmoedig in zijne overwiningen, zond *Napoleon Prins Augustus* aan zijn vader, Prins *Ferdinand* van Pruissen, terug, en getroffen door de smiert der Prinses van *Hatzfeld*, wier Gemaal, met het Burgerlijk bestuur der Hoofdstad belast, den vijand van de bewegingen der Franschen onderrigte; *werp*, zeide hij haar, *den brief uws mans in het vuur; als dit stuk vernietigd is, kan ik hem niet meer doen veroordeelen; en een uur daarna had zij haren man terug.*

De Hertog van Brunswyk, in den slag van Jena, bij welken hij het Centrum commandeerde, gevaarlijk gekwetst, deed zich naar Altona vereren, alwaar hij kort daarna overleed; terwijl zijne Staten reeds, als veroverde landen, door de Fransche troepen bezet waren. Een treffend voorbeeld van de wisselvalligheid der menschelijke zaken, en des te ongelukkiger, daar hij deze treurige ommekeer zich zelven te wijten had.

Middelertijd was Prins *Ferdome*, met de Beijersche en Wurtembergische troepen, naar Sileziën in opugt. Van de Pruisische Armee waren slechts twee Corpsen over, dat van *Blücher* en dat van den Hertog van Brunswyk-Oels, die het commando over de troepen onder den Prins van Weimar had opgenomen. Zij waren genoodzaakt geweest, naar den kant van Lubeck te vlugten, welke Stad door een gedeelte hunner troepen met geweld was binnen getrokken. De onmacht dezer Stad, om de Pruisen uit hare wallen te weeren, had haar alle de ijselijkheden des Oorlogs doen ondervinden. De Franschen waren hunne Vijanden in dezelve gevolgd, en Pruissen, Lubeckers en Franschen sneuvelden te zaam in de straten, die het tooneel eener nieuwe soort van Oorlog geworden waren. De overwinnende Soldaat had begonnen de Stad als eene stormenderhand vermeersterde Plaats te behandelen, en het was alleen aan de edelmoedigheid der Fransche Generaals te danken, dat deze wanordens terstond gestuit werden. Des anderendaags capituleerde *Blücher*, als ook het Corps van den Hertog van Brunswyk-Oels. Een klein Corps Zweedische troepen, 't welk het eerst de poorten van Lubeck overweldigd had, was almede gevangen gemaakt op de Schepen, aan wier boord het zich begaven had, en die door tegenwind op de Trave terug gehouden werden.

De Pruisfische troepen hadden ook Westphalen bijna ganschelijk ont-ruint, en de Armee van het Noorden, onder bevel des Konings van Holland, en zaamgesteld gedeeltelijk uit troepen der Natie, gedeeltelijk uit Franschen, hield reeds de Vestingen Hamelen en Nienburg geblokkeerd. De Voorhoede der Armee, door den Koning zelven aangevoerd, was naar Kassel den Maarschalk *Mortier* te hulp gefeld; doch bij de aankomst aldaar, die Stad en geheel Hessen reeds in handen der Franschen vindende, was zij naar het Hanoversche teruggekeerd. Weldra gaven Hamelen en Nienburg zich over.

Doch een edeler, een grootfcher doel moest eerlang den Franschen ten prikkel dienen. De Poolen, wier Vaderland Oostenrijk, Pruisfen, maar vooral Rusland onderling verdeeld hadden, wachten hen met ongeduld, en ontvingen hen met vervoering. Het was niet die Volksklasse, die altoos naar veranderingen haakt, om dat zij, bij de-zelven niets te verliezen hebbende, 'er menigwerf bij winnen kan, het waren de eersten der Natie, de Standen des Lands, die den Franschen te gemoet stelden. Reeds begonnen zij op eene roemrijke wijze te beantwoorden aan 's Keizers verwachting, hun te kennen gegeven in de woorden: *Ik zal zien, of gij waardig zijt uwe plaats onder de Natiën te hernemen.* Reeds waren zij in eenige Distrikten openlijk opgetaan; zij hadden de Pruisfische troepen ontwapend; de Forteres Lenczyc was in hunne handen gevallen; en deze eerste overwinnigen deden zien, wat men van hun verwachten mogt, wanneer eenmaal de hua nog ontbrekende wapenen door de Franschen verschaft zouden zijn, en zij in derzelve geleiden zouden strijden. Aanzienlijke en talrijke giften, in de Nationale Kas gefort, droegen getuige van de algemeene Vaderlands-hefde.

De Volks opstand nam hand over hand toe. De Vesting Czentochau had het lot van Lenczyc, en reeds in het eerste gevecht tegen de Rusfen namen de Poolen deel. Warfchau viel op den 28 November den Franschen in handen. Des avonds van dien dag rukte de Groot-Hertog van Berg die Stad binnen aan het hoofd der Kavallerie, die de voorhoede van den Russischen Generaal *Benningsen* van daar verdreven had.

De Keizer, den 27 November te Pofen aangekomen, alwaar hij als de Verlosfer der Natie ontvangen was, had aldaar op den 2 December het dubbeld Jaar-feest zijner Krooning en der Overwinning van Austerlitz gevierd door eene Proclamatie aan zijn Leger, in welke hij het aan deszelfs zegepraal herinnerde en aankondigde, dat hij de wapenen niet zou nederleggen, dan na dat de algemeene Vrede de rust zijner Bondgenooten bevestigd, en aan derzelve als ook aan den Franschen Koophandel deszelfs vrijheid en Koloniën zou terug gegeven hebben. *Wij hebben*, voegde hij 'er bij, *aan de Elbe en aan den Oder, Pondichery, onze Bezittingen in de Indiën, de Kaap de Goede Hoop en de Spaansche Koloniën heroverd.*

Dienzelfden 2 December gaf de Keizer bevel tot de oprigting van een gedenkteeken voor zijn Leger. Het moest op den voorgevel het opschrift voeren: *Keizer Napoleon aan de Soldaten der Grootte Armee.* Dit Gedenkteeken, ten koste van 's Keizers schatkist opgerigt, moest den 1 Mei aanstaande begonnen worden, en nog vóór het jaar 1809 voltooid zijn. De plaats, alwaar het gestigt moest worden, was het Magdalena-plein te Parijs. — Alvorens van Berlijn te vertrekken, had de Keizer Engeland in staat van Continentale Blokkade verklaard, en alzoo tegen hetzelfde de wapenen keerende, van welken het zich bediende, stond hij het weldra in de daad van het Vaste Land uittefluiten. Ter volkomene uitvoering van dit Deoreet had hij zich van de Hanzee-Steden moeten verzekeren, en dien ten gevolge waren die Steden door de Fransche troepen bezet.

Het Fort Plasenburg, bij Culmbach, had zich aan de Beijersche troepen, en de Vesting Glogau, in Silefiën, aan den Generaal van *Damme* overgegeven. Het Hertogdom Mecklenburg onderging het lot van Hessen en van Fulda, omdat het, gedurende het voorleden jaar, den doortogt aan de Russische Armee had toegestaan.

De Brug over de Narew, aan hare uitwatering in den Boug, voltooid; die over den Weixel bij den mond des Bougs almede voltooid; beide de Bruggenhoofden met gefchut beplant, en tot geduchte sterkten geworden; de Russische Armeeën in aantogt langs den weg van Grodno en van Brzez; het hoofdkwartier van eene hunner divisiën den 10 December te Pattusk aan de Narew; de Keizer den 15 naar Warfchau vertrokken; dit waren de laatste tijdingen omtrent dezen gedenkwaardigen Veldtogt, in welke alle de geconfedereerde Vorsten hunne verplichtingen met ijver vervuld hadden. De Beijersche Armee had zich in Silefiën onderscheiden; de Erfprins van Baden was het hoofdkwartier onafgebroken gevolgd, en bij alle de gevechten tegenwoordig geweest.

De Vrede was te Pofen met den Keurvorst (nu Koning) van Saxon en den Hertog van Saxon-Weymar gefloten. Alle de Saxische Vorsten waren in de Rhijn Confederatie opgenomen.

Men was bezig met de oprigting van Divisiën Poolen, Pruisfen en Hessen, bestemd om de Fransche Armee te versterken, die ook dagelijks versterkingen van Conscrits uit alle Departementen van Frankryk ontving.

Rusland was thans op het punt om voor zich zelf te leeren vreezen, en zou zich weldra genoodzaakt zien, zijne troepen uit het door hun overweldigde Wallachyën en Moldaviën terug te roepen. De Generaal *Marmont* had den 4 October op deszelfs troepen en op de Montenegrynen, die zich met hun verëenigd hadden, te Castel-Nuovo eene beslissende Overwinning behaald, en zij waren buiten staat, aan dien kant langer aanvalender wijze den Oorlog te voeren.

Engeland, welks Ministerie de zending van Lord *Lauderdale* had doen mislukken, had ook Lord *Morpeth* zien terug keeren, aan wien de last was opgedragen, om het goud der omkoopng aan Pruisfen aan te bieden, in plaats van hulptroupen, welken het zelve meer noodig had, doch die het niet gered zouden hebben. Engeland vreesde voor zijne kortlings gemaakte verovering Buenos-Ayres, van welken de Spanjaarden zich wederom meester poogden te maken. Eene sterke Expeditie, wier bestemming niet bekend was, was uit de Engelsche Havens uitgelopen. Den 15 December had een nieuw Parlement bijeen moeten komen. Dit was alles, wat van dat, aan deszelfs noodlot overgelaten, Eiland bekend was.

Het Duitfche Rijk ontbonden; eene nieuwe Confederatie het ten deele vervangende; Pruisfen bijna geheel veroverd; Hessen, Brunswyk, Mecklenburg en Fulda in deszelfs val medegefloopt; het vernietigde Polen op het punt om weder hersteld te worden; de Republiek Genua in Frankryk ingelijfd; die van Holland 's Keizers Broeder, *Louis Napoleon*, tot Koning verkregen; Napels veroverd, en een anderen Broeder des Overwinaars ten Koning ontvangende; de Keizer der Franschen door Vorstendommen buitenlands de diensten zijner voornaamste Amptenaren beloonende; eene verlaagd, en sedert de vernieling zijns Tempels van Vaderland ontbloot Volk, tot de beoëffening van maatschappelijke deugden en burgerlijke regten teruggeroepen; zie daar de groote gebeurtenissen, welken

het verloopen jaar heeft zien geboren werden, allen door dezelfde hand bestuurd of voorbereid.

Moge de algemeene Vrede onder het getal der gebeurtenissen van het thans begonnen jaar geteld worden!

F R A N K R Y K.

MENTZ den 31 December.

Uit de navolgende Misfivè, door den Prefect van het Departement van Mont-Tonnerre, aan den Maire dezer Stad gefchreven, blijkt de tevredenheid van H. H. M. M. de Keizerin der Franschen en de Koningin van Holland, over het onthaal, dat derzelve Vorstelijke personen alhier ontvangen hebben:

Mijn Heer! Ik geef U kennis bij deze, dat, ingevolge de toestemming welke H. H. M. M. de Keizerin en de Koningin van Holland wel hebben gelieven te geven aan het voorstel, 't welk ik de eer heb gehad aan Hoogstdezelfen te doen, het Burger-Gasthuis, met welks opbouw een aanvang is gemaakt, het *Gasthuis van Josephina* zal genaamd worden. De straat, alwaar dit Gesticht wordt opgerigt, zal worden genaamd de *Straat der Keizerin*, en de straat, alwaar de Koningin van Holland woont, de *Straat der Koningin van Holland*. Ten einde de Hulde, welke wij aan de Vorstinnen, die onze Stad met Hoogstderzelve tegenwoordigheid vereeren en verciëren, en wier goedheid en deugden den hoogen rang, welke zij bekleeden, nog te boven gaan, te volmaken; moeten wij ook nog, binnen onze muren, den naam van Prinses *Stephanie* graveeren: ik verzoek U mij de straat optegeven, welke dien naam zal dragen, &c.

T U R K Y E N.

VAN DE GRENZEN den 15 December.

Eindelijk is de zoo lang belegerde Stad Belgrado in handen der Serviërs gevallen. Zie hier het geen men ten opzichte der gebeurtenis, welke in de tegenwoordige oogenblikken van meer gewigt dan immer is, voor als nog heeft kunnen vernemen: Sedert het begin dezer maand hadden 'er, genoegzaam dagelijks, allerhardnekkigste gevechten tusschen de Insurgenten en het Garnizoen der Stad plaats; doch de eerstgezegde ontvingen bij aanhoudendheid talrijke versterkingen. Den 12 werd 'er zeer hevig gefchoten, het welk tot diep in den nacht aanhield, en waar door verscheidene Huizen in de Stad in brand geraakten. Den 13 namen de Serviërs, gecommandeerd door den dapperen Bevelhebber *Jacob Czarapics*, de Stad en de beneden Vesting stormenderhand in. Het Kasteel bevindt zich nog in de magt der Kerfalen. De Serviërs hebben hetzelfde reeds beginnen aantetasten en de loopgraven geöpend. Gister en heden, den 14 en 15 dezer, heeft men den geheelen dag hooren schieten; het Garnizoen van het Kasteel verdedigt zich met de uiterste hardnekkigheid. Volgens een alhier zoo even ontvangen berigt, zoude *Jacob Czarapics* door een kogel getroffen en geneueveld zijn; de Serviërs zijn ten sterksten door dit verlies verbitterd, en voornemens om op morgen, den 16, het Kasteel te bestormen. — Daar echter hetzelfde zeer sterk is, in eenen minderen omvang thans een garnizoen besluit naar evenredigheid veel talrijker dan de grootere Vesting, en de Ottomanen gewoon zijn, zich in hunne Steden tot op het uiterste te verweeren, kan deze tweede storm den Serviërs zeer wel mislukken, en het beleg op nieuw langer gerekt worden, dan zij mischien tegenwoordig verwachten.

De bemagtiging van Belgrado is een nieuw bewijs, dat die Vesting door de Serviërs niet in den Wapenstilstand begrepen, noch hare bezetting als troepen van den Grooten Heer beschouwd werd. Op den dag zelve harer verovering was de tijd der Wapenscherfing nog niet verstreken, en des anderen daags, den 14, werd dat beftand, te Semendria, voor drie weken verlengd. Men weet niet, of het gebrek, aan hetwelk de bezetting van Belgrado fints eenigen tijd meer dan immer blootgesteld was, iets tot den nootlottigen uitflag van het beleg toegebracht hebbe. Onder de Serviërs schijnt de afbrekking der gemeenschap met het Oostenrijksche grondgebied geene mindere verlegenheid te veroorzaken. De Servische Bevelhebber *Milloje* is dezer dagen uit Mitrowicz te Semlin aangekomen, ten einde, zoo mogelijk, met de Koeplieden der Stad nieuwe schikkingen wegens den toevoer van benoodigdheden te treffen.

P O L E N.

WARSCHAU den 22 December.

Alvorens wij het geluk hadden Z. M. den Keizer der Franschen in onze muren te bezitten, had de Groot-Hertog van Berg reeds eenige voorloopige schikkingen, omtrent het bestuur van dat gedeelte des Poolfchen Rijks genomen, naar het schijnt wel inzonderheid met oogmerk, om de Armee bij de ontwerpen ter vernieling aller levensmiddelen, door de Rusfen aan den dag gelegd, voor gebrek te behoeden. Den 3 dezer was door Z. K. H. een besluit vastgesteld, bij het welk hij, op grond der noodzakelijkheid, om aan dat bestuur de noodige kracht te geven, ten einde de verzorging van levensmiddelen te verzekeren, gelaste, dat aan de Koninklijke Krijgs- en Domeinkamer, als ook de Regering dezer Hoofdstad (welke Collegiën men niet plotsling ontbinden kon, wilde men den loop der zaken niet stremmen) elk zeven, bij het besluit benoemde, Poolfche Edelen zouden worden toegevoegd, allen bekend door hunnen ijver en hunne gehechtheid aan de grondbeginselen, die de hervorming van hun land te weeg zullen brengen; dat, vervolgens beide de genoemde Kamers zich in zoo vele Sectiën zoude verdeelen, als 'er thans takken van publiek bestuur bestaan; terwijl daarboven de Koninklijke Kamers ook nog eene afzonderlijke *Commissie van Levensmiddelen* vormen zou. Deze Commissie is gemagtigd, bevelen te zenden aan alle de Krijgs- en Domein-Kamers, die in het Koninkrijk aanwezig zijn, voor zoo verre de mondbehoefden der Armee betreft; en ten einde aan gezegde Kamer des te meer werkzaamheid bijezetten, is zij gelast bij elke derzelve een Commisaris te deligeeren, uitdrukkelijk met de zorg voor de uitvoering harer bevelen, en met het doen van verflag daaromtrent belast. Eindelijk zouden aan de Commissie, door den mond van den Ordonnateur en Chef, de maatregelen aangewezen worden, welken zij ten aanzien der Approviandeering zou moeten nemen.

Omtrent de wijze waarop Z. K. H. de Groot-Hertog in deze Hoofstad ontvangen is, vernéemt men het navolgende: Hij is begroet door eene Deputatie, bestaande uit den Referendarius der Kroon *Malachowski*, den Kamerheer van Litthauwen, Generaal en Kastelein *Goviensky*, en den Starost van Warfchau, Generaal *Sobolevski*, van welken de eerstgemelde Z. K. H. op deze wijze aangefproken heeft:

Onze Landgenooten hebben ons belast Uwe Keizerlijke Hoogheid derzelve eerbied en onderdanigheid kenbaar te maken. Dat het U. K. H. behage deze hartelijke uitstorting aan te nemen, als een blijk van dat onbejald vertrouwen, 't welk zijne verhevene gevoelens in ons verwekken; gevoelens, die even zoo opmerkenswaardig zijn, als de moed, welke hem aandeel geeft in de Zegeteekenen van een der grootste Helden.

Op deze aanspraak heeft de Groot-Hertog het navolgend, voor de vorige verwachtingen van ieder Vaderlandlievend Pool zoo gewichtig en aangenaam, antwoord gegeven:

Mijne Heeren! Ik ben gevoelig over uwe oplettendheid, over de wijze, waarop gij onze Krijgslieden ontvangt, en over den iever, dien ik op uw gelaat zie uitgedrukt. Reeds zijt gij, door de te Berlyn geweest zijnde Afgevaardigden, onderrigt van de gevoelens des Keizers ten uwen opzichte. Het hangt alleen van u af, om uw Vaderland gelukkig te maken; en wanneer gij circa 40,000 man zult hebben bijeengebragt, ten einde met ons eene gemeenschappelijke zaak te maken, neem ik op mij, om u, uit naam van den Keizer, uwe vrijheid en uwe onafhankelijkheid aantekendigen; terwijl gij genoegzaam weet, hoe de Keizer gewoon is zijn woord te houden. Ik verheug mij, dat het opperbevel langs de Oevers van den Weixel aan mij is toevertrouwd geworden, dewijl ik zie, dat ik mij in een land van Vrienden bevinde.

D U I T S C H L A N D.

TRIEST den 18 December.

Uit Dalmatiën verneemt men, dat de Vesting Cattaro, welke de gerugten al wederom gemeld hadden, aan de Oostenryksche troepen ingeruimd te zijn, nog in handen der Russen en der Montegrijnen is; doch dat daarentegen de Generaal *Marmont* alle de naburige sterke plaatsen van Dalmatiën met talrijke Garnizoenen voorzien heeft.

Niet verre van onze reede is heden morgen een Zeegevecht voorgevallen tusschen twee Engesche Schepen, en een aantal te Venetiën uitgeruste Kanonneersloepen. [Zie de bijzonderheden van dezen Strijd, Artikel Zee-Rivier-Scheeps- en Weder-berigten, in de Courant van gister.]

WEENEN den 27 December.

Woensdag laatstleden, den 24 dezer, in den namiddag, is alhier, aan de gevolgen van het water in de borst, overleden Z. K. H. de Doorluchtigste Aarts-Hertog *Ferdinand*, Koninklijk Vorst van Hongaryën en Bohemen, Aarts-Hertog van Oostenryk, Oom van Z. M. den thans regerenden Keizer en Koning. Hij werd geboren den 1 Junij 1754, huwde den 15 December 1771 de Prinses *Maria Beatrix*, Dochter van Z. D. H. den Hertog *Hercules III*, van Modena, Reggio en Mirandola, wien hij, in October 1803, in de (bij het Traktaat van Luneville bekomene) Souvereiniteit van het Brisgauwsche volgde, 't welk die Vorst, sedert den nieuwen Oorlog in 1805, en bepaaldelijk bij het Vredes-Traktaat van Presburg, wederom verloor, waarbij dat Vorstendom den tegenwoordigen Groot-Hertog van Baden ten deel viel.

Onze Hof-Courant van heden vangt met het volgend Artikel aan:

Zijne Keizerlijke Koninklijke en Apostolische Majesteit heeft, als Opperhoofd des Allerdoorluchtigen regerenden Huis, en Regent van het regt van Eerstgeboorte des Keizerdoms van Oostenryk, allergunstigst gevonden, van nu voortaan, ook alle Hoogstderzelve Broeders en Zusters de waardigheid en titel van: *Keizerlijke Hoogheden* en *Keizerlijke Prinzen* en *Prinsessen* toetetevoegen, welke, tot dus ver, en ingevolge der Pragmaticke Wet van den 11 Augustus 1804, alleenlijk op Hoogstderzelve aflammelingen van beiderlei Sexen, en op derzelve opvolgers in de regering des Oostenrykschen Keizerlijken Staats bepaald was geworden.

Een Besluit van Z. M., almede in de Hof-Courant van heden vervat, behelst hoofdzakelijk:

Dewijl de Vrede hersteld is, en de, ten voorleden Jare, door de Franschen gevangen gemaakte Militairen in de Erf-Staten teruggekomen zijn, zullen alle de Regimenten de revue ondergaan, en de Soldaten, welke, uit kracht des Patents van den 4 Meij 1802, hunne Paspoorten mochten verzocht hebben, naar hunnent teruggezonden worden. Z. M. heeft te gelijkertijd goedgevonden, dat alle de in 1805 tot hunnent teruggeroepen Soldaten, en zich tot op dit oogenblik nog niet bij dezelve vervoegd hebbende, te rekenen van den 1 Julij 1807 af, als deserteurs beschouwd en behandeld zullen worden.

STUTTGARD den 29 December.

Van tijd tot tijd verneemt men alhier, als ook in de Residentie-plaatsen van andere Souvereinen tot de Rhojn-Confederatie behorende, bijzonderheden omtrent den toestand en de verrigtingen der troepen, ter bestrijding van den Vijand uit hunne Armeeën te velde gerukt, en welke berigten of niet of later in officiële Leger-Bulletins bekend worden. Dus bij voorbeeld heeft men uit het Hoofdkwartier van het Wurtembergische Leger-Corps in Silesiën de navolgende berigten ten aanzien der belegering van Breslau bekomen:

In den nacht van den 7 dezer, werden de Voorsteden dier Stad, in weerwil van den tegenstand van den Vijand en de gloeiende Kogels, waar door hij zelf het grootste gedeelte dier Voorsteden in brand schoot, door de Wurtembergische ligte Infanterie bezet. Den 10 begonnen de aangelegde Batterijen op de Stad te speelen, en eenige uren daar na, deed Prins *Jérôme*, die daa's te voren bij de Armee van Belegering aangekomen was, den Gouverneur tot de overgave sommearen. Daar men nu op zulk eenen hardnekkigen tegenstand geene rekening gemaakt hadde, zoo is de Belegering met dat gewenschte succes niet kunnen voortgezet worden, alzo men gebrek aan Ammunitie en Belegerings geschut heeft; echter zijn 'er reeds voor de St. Nicolaas Poort twee Parallelen aangelegd, waar van de eene nauwelijks 150 Pasfen van de Glacis af is; zoo dra de 24 ponders en de noodige Ammunitie aangekomen zullen zijn, zal men Breslagana te schieten. De Wurtembergische Armee is door eene Beijer-

sche Divisie versterkt. De uitvalen van het Garnisoen, als ook de Detachementen uit de Forteres van Schweidnitz afgezonden, zijn door de Geallieerde Troepen bij aanhoudendheid op eene duchtige wijze ontvangen. Het verlies der Wurtembergers, tot heden geleden, bestaat uit 13 dooden en 46 gekwetsten.

CARLSRUHE den 31 December.

Door den zijdelingschen voorttocht der Grooten Fransche Armee naar Polen, is men tot dus verre minder onderrigt geworden van de krijgsverrigtingen langs de kusten der Oost-Zee, waar aan men hier te levendiger belang hecht, dewijl het Badensch Corps Contingents-troepen met een gedeelte der operatiën in die streken belast is. Met ongeduld zag men hier eenige echte berigten van ons Krijgsvolk te gemoet; heden is daaromtrent het volgende publiek gemaakt:

Volgens een Officiël Verslag bij Z. K. H. den Groot-Hertog Ingekomen, heeft het Corps Badensche troepen thans deszelfs Hoofdkwartier te Stettin; alwaar zich de overige in aanmarsch zijnde troepen bij hetzelfde moeten vervoegen. De Generaal *van Clossmann*, die over dat Corps het bevel voert, heeft, gezamenlijk met de onder zijne orders staande Fransche troepen, eene positie langs den Oder genomen, van de Zee-kusten af tot aan de Vesting Colberg. Dewijl laatstgemelde plaats, welke eene sterke bezetting heeft, nog niet berand was geworden, zijn 'er menigvuldige kleine gevechten tusschen de wederzijdsche gedetacheerde partijën voorgevallen. Een der gewichtigsten heeft, in den nacht van den 6 dezer maand, nabij de kleine Stad Gutzow plaats gehad. De Badensche Kapitein *Arbrand* was, aan het hoofd eens Detachements Husaren en Infanterie, afgezonden, ten einde den Vijand te recognosceren, en alle de Pruisische Kasfen tot Greifenberg mede te voeren. Dit Detachement trof op bovengemelde plaats eene veel talrijker vijandelijke partij, zaamgesteld uit Infanterie en Cavallerie, welke tot hetzelfde einde van Colberg was afgezonden. Er ontstond eene heftige Actie, die eerst door het ganschelijk invallen van den nacht een einde nam.

Men retireerde van beide zijden zonder vervolgd te worden; ons Detachement bragt eenige gevangenen en veroverde paarden in deszelfs positie terug. Wij hebben eenen gesneuvelden en eenen gekwetsten gehad; sommigen zijn door de duisternis vermist, en bij het afvaardigen van het Rapport, hadden zij zich nog niet bij hunne Corpsen vervoegd. De Officieren hebben de grootste dapperheid betoond; ook de Husaren hebben zich bijzonder gedistingueerd; een derzelve heeft twee Pruisische Dragonders van het Regiment der Koningin gedood. Den 3 December, heeft de Kapitein *van Dietrich*, die insgelijks een Detachement commandeerde, zich te Goldnow van een sterk Vijaadelijk depôt meester gemaakt.

FRANKFORT den 3 Januarij.

Gister is de plechtige huldiging van onzen Souverein den Vorst-Primaat geschied. Ten 8 uur des morgens kwamen geheel de Burgerij en de overige Inwoners van Frankfort op het Römer-plein. Ten 9 uur verscheen Z. H. E. de Vorst-Primaat op de Gallerij, die voor het Stadhuis was opgerigt; hij werd met algemeene toejuicing ontvangen. Na de gewone voorafgaande plegtigheden, werden de bewoordingen van den Eed van getrouwheid voorgelezen, en die Eed door alle de aanwezigen afgelegd. Deze aandoenlijke plegtigheid werd besloten met de herhaalde aanhefing van een algemeen *Vivat!* In den achtermiddag kwamen alle de Corpsen der Burgerij onder de wapenen, en trokken, onder het gebulder van het geschut, in parade voorbij het Paleis Zijner H. E. Gister avond is de geheele Stad op eene luisterrijke wijze geillumineerd geweest, en velen onzer Ingezetenen hebben bij die gelegenheid hunne liefde voor onzen Souverein door toepasfelijk geschilderde Chasfinetten te kennen gegeven. Van zijnen kant had de Vorst-Primaat, in eene op eergister uitgevaardigde Proclamatie, de Stad Frankfort nogmaals van zijne toegenegenheid verzekerd. Na het afloopen der plegtigheden, is Z. H. heden morgen ten 6 uur naar Afschaffenburg vertrokken.

Gedurende een gedeelte dezer feestelijkheden, is de Fransche Brigade-Generaal *Lesuire* nevens het Regiment Fuseliers der Keizerlijke Garde, waar mede hij naar het Hessische op marsch was, in onze Stad aanwezig geweest. Hij kwam eergister alhier aan, had de eer de Officieren van zijn Corps aan onzen Souverein voor te stellen, en vertrok gister morgen met het zelve naar Friedberg. Over het algemeen zijn de troepen in het Hessische merklijk versterkt. Te Kassel alléén bevonden zich den 29 December bereids ruim 5000 man, zoo Fransche, Italiaansche, Badensche, Hessisch-Kasselsche, Poolse, als ook troepen onzes Souvereins, en nog meerderen werden dagelijks verwacht.

ZEE-RIVIER-SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

De vreesfelijke Orkaan, welke zich den 2 December te Livorno heeft doen gevoelen, heeft, onder anderen, doen vergaan het Amerikaansch Brikship *de Carolina*, beladen met Suiker en Kampeche-hout, welk, op het oogenblik dat het de haven van Il Marzocco zoude inzeilen, door de golven werd overstroomd. Onder het getal der Schepen, welke zich in de haven bevonden, was een Amerikaansch Vaartuig, genaamd *de Vrijheid*, gevoerd bij Kapitein *Keith*, met een aantal Koopmanschappen, ter waarde van 300,000 Piasters, beladen. Dit Schip, door den storm gellingerd en in een groot gevaar zijnde, stak de noodvlag uit. Dadelijk werd een anker met de noodige touwen aan boord afgezonden, ten einde het Schip ondersteuning te bezorgen; maar men kon hetzelfde niet bereiken. In dit dreigend gevaar bood een dapper Matroos, genaamd *Joseph Mei*, zich aan, om, met eenige kloeke makkers, het anker en touwwerk, zijnde het eenigst middel om het Schip te redden, naar boord te brengen. Dit aanbod aangenomen zijnde, zoo schepte die brave man zich in, bragt, in weerwil van den storm, de verëischte hulpmiddelen aan boord, en keerde in de haven terug, alwaar hij met de aan zijnen moed verschuldigde toejuicingen werd ontvangen.

KOOPHANDEL, FABRIEKEN EN TRAFIEKEN.

De Gouverneur van Gibraltar heeft onlangs een maatregel genomen, welk niet dan nadeelig voor den Amerikaanschen Handel kan zijn. Hij heeft, namelijk, verboden, dat aldaar andere Tabak zoude gelost worden, dan zulke, welke directelijk uit Engeland zoude zijn aangebragt, met Schepen voorzien van een Certificaat, door een Engelsch Tol-Kantoor afgegeven.

PUBLIEKE FONDSEN.

De Beursprijs van diverse Effecten was, den 8 Januarij, te Amsterdam als volgt:

Bat. Rescr. na den Vrede 4 pCt. 58½ à 58¾	Dito 1802, 5 pCt. 70½ à 71
Geforceerd Amst. 1796, 2½ — 37 à 37½	Dito Laterij 1802 2½ — 38¾ à 39
Vrijw. Neg. 1797, 5 — 68¾ à 68¾	Rec. Vrijw. 1804 5½ — 73½ à 73¾
Schuldbrieven 2½ — 38 à 38½	20 Jar. Rent. 1804 5 — 43½ à 43¾
Idem 3 — 43½ à 43¾	Geid. Schav. 4 — 54 à 55
Losrenten 1798, 3½ — 50 à 50½	Brab. dito 4 — 54 à 55
Dito 1801 3½ — 50 à 50½	Tiers Consolidé 5 — 69½ à 69¾
Dito 1800 3 — 43½ à 43¾	Certificaten dito 5 — 68¾ à 69
Dito Domeinen 4 — 70¾ à 71	Oblig. Rusland 5 — 84 à 84½
	Weenerb. 5 — 54 à 55
	Dito — 4 — 47 à 47½

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

De onderstaande beschrijving der jaarlijkse prijsstoeckenning, bij het Departement der Teekenkunde van eene onzer vermaardste Hollandse Maatschappijen, die van FELIX MERITIS te Amsterdam namelijk, op den 18 December 1806 hebbende plaats gehad, laten wij, als eenen eersteling van dien aard voor deze Courant, onder deze rubriek volgen.

Het Departement der Teekenkunde had, ten voorledenen Jare, (in het Historische Vak,) den gouden Eerepenning uitgelooft, voor de beste geoordeelde teekening, voorstellende: De Romeinsche Afgezanten, bij den Koning Antiochus Epiphanes, in het oogenblik dat Popilius, die aan het hoofd van dat Gezantschap was, den Vorst in eenen kring beslooten hebbende, tot hem zegt: „Geen voet uit dezen kring, eer ik uw „antwoord heb.”

Op deze uitnodiging waren vier stuks Teekeningen ingekomen, van welken, met algemeene stemmen, en bijzonderen lof, door Heeren Oordeelaren, de gouden Eereprijs werd toegewezen aan het kunstgewrocht, hetwelk weder bleek te zijn van den zoo verdienstelijken Johannes Eugarius Carolus Alberti, te Amsterdam woonachtig.

Nog twee andere Stukken waren geoordeeld, in verdiensten naast het bekroonde te komen; en des aangaande, volgens de Wetten der Maatschappij gehandeld hebbende, verklaarde zich de verdienstelijke Kunstenaar Joseph Schwachhofer, mede aldaar woonachtig, voor maker van een derzelven.

In het tweede Vak (het Landschap,) waren negen stuks Teekeningen ingekomen. Het Tafereel bestond in eene Boeren Landhoeve met eenen brandenden Hooiberg, afgebeeld bij Maaklicht; met eigenaartig werkende Stoffagie. Door Heeren Beoordeelaren werd over drie derzelven geene beslissende uitspraak gedaan; derhalven werd, ingevolge de Wetten van het Departement, eene Beoordeelings Commissie benoemd, bestaande uit de Heeren Tersteeg, Versteegh en Numan, door welke Commissie, bij schriftelijk Rapport, de gouden Eerepenning werd toegewezen aan het Stuk, hetwelk bleek vervaardigd te zijn door den Heer J. W. Pieneman, te Amersfoort.

Als voren omtrent de beide overige uitgekeurde stukken gehandeld zijnde, heeft zich als maker van een derzelven geopenbaard, de Heer Gerrit Jan Michaëlis.

In het derde vak, (het Academiebeeld) waren een-en-zestig stuks ingezonden, en uit alle dezelve, werd de uitgelooftde zilveren prijs toegekend aan het Beeld, vervaardigd door den verdienstelijken Kunstenaar Joseph Schwachhofer, voornoemd.

De avond van den 18 December 1806 was bepaald tot het uitdeelen van de, ten vorigen jare, door het Departement der Teekenkunde, in de gezegde Maatschappij, uitgelooftde Eereprijzen. — Niets evenaarde het prachtig vertoon, hetwelk bij die plegtige gelegenheid plaats had; in eene verlichte zaal, door Ionische Kolonaden afgeperkt, waarin een groot aantal der kundigste mannen van ons land, in allerlei vaken van kunst en wetenschap, samen gekomen waren, werd het oor gestreeld door uitmuntende melodijen, welken, na verloop van eenigen tijd, vervangen werden door eene deftige, diepdoordachte, en ongemeen toepasselijke redevoering van den Hoogleeraar J. Konynenburg, na sloop van welke, het verrukkendst muziek zich weder liet hooren, tot dat de Heer Molkenboer, President-Commissaris der Maatschappij, in name derzelve, het woord nam, en een kort doch sterlijk verslag deed van de uitgebragte beoordeelingen der ingekome prijssteekeningen.

Zich vervolgens tot den Heere Alberti wendende, zeide hij: „Verdienstelijke en kundige man! met regt voedde het publiek de stralendste „denkbeelden van uwe uitstekende talenten; uwe overchoone Marius, „dien wij, voorleden jaar, het genoeg hadden met eenparigheid van „stemmen te bekroonen, was niet genoeg voor u: neen! gij hebt dus „door uwen Popilius bij Antiochus getoond, dat gij over alle zwaarigheden „weet te triomfeeren, en dat, hoe groot ook de verwachting van het kundig „oog moge wezen, gij dezelve verre weet te oververschreiden; gij overtuigt „ons ten volle, dat het schoonste en het verhevenste vak der beeldende „Kunsten voor onzen landaart niet verloren is.”

Verder zeide de Heer President-Commissaris: „En gij, verdienstelijke „Heer Pieneman! wederom hebben wij het genoeg uwe talenten te „huldigen; een en andermaal verschaftet gij ons de aangenaamste oogentblikken, „in de beschouwing van uwen Kunst-arbeid: dat uwe ijver „steeds onzer gedenke!”

„Gij, verdienstelijke Heer Schwachhofer! her was u niet genoeg, den „lauwer voor het beste Akademie-beeld te plukken; het uitgestrekte Historische „vak ontging ook uwe poging niet; eene poging zoo vol verdiensten, dat Heeren „Oordeelaren uw Kunstgewrocht het waardigst keurden, om naast dat van onzen „grooten Alberti gehangen te worden; met regt beroemt zich deze aanzienlijke „Maatschappij, zulke uitmuntende en kundige mannen tot Medeleden te hebben.”

„Ook gij, bekwaame Heer Michaëlis! alhoewel het u niet heeft mogen „gelukken, den eereprijs ten loon te ontvangen, laat het u genoeg „zijn te hooren, dat wij uwe groote verdiensten hulde doen.”

Na het overhandigen van de eerepenningen en loffelike getuigenschriften, en de aankondiging der prijsvragen voor 1807, eindigde de plegtigheid onder het harmonisch geluid der muziek-instrumenten; waarna de bekroonde Kunstenaars, vergezeld van een aanzienlijk gevolg, naar den Doelen begeleid werden, alwaar een pragtig souper werd opgedischt, en vele zoo hartelijke als veelbetekenende toosten gedronken werden, telkens onder het aanheffen van een keurig muziek.

De Maatschappij FELIX MERITIS heeft zich ten deze gelegenheid mede daa immer, door de ingezondene kunststukken, met nadruk door dat van den Heere Alberti, waardig gesteld, aanspraak te maken op de dankbare erkentenis van alle Kunstminnaren, voor haar belangloos en onpartijdig aankwaken van talenten: de gemelde bekroonde Prijssteekening werd door Heeren Oordeelaren aangeprezen als een voorbeeld van waarheid in de conceptie en uitvoering; als het gewrocht van een Kunstenaar die op vaste gronden bouwt, en dus den waren weg bewandelt, om ten hoogsten top te geraken.

Om den Lezer een flauw denkbeeld te geven van den lof, in dezen door den verdienstelijken Alberti behaald, mag men zich beroepen op de eenparige geuigenis van alle onpartijdige en bevoegde kunstkenneren, hierop nederkomende, „Hat ware niet mogelijk geweest eene prijsvraag „uitte schrijven, aan meer zwaarigheden onderworpen, dan die betreffende „de Popilius, en alle de zwaarigheden zijn door den lofwaardigen Alberti onnavolgbaar te boven gekomen.”

„Van een aantal staande beelden, zulk eene groepeeringszamen te „stellen, welke het oog in een aangenaam contrasteerend en echter stille „mist houdt, is een meesterstuk: — van zoo vele perpendiculairen, zulk „een locaal lichten bruin te vormen, is iets bewonderenswaardig: — de „uitdrukking is zeer goed, en ongetwijfeld eene van die, welke de mees- „te zielsgevaarwordingen verëschien: ieder beeld dat gene, het welk „zijn staat vordert, te doen ontleenen van de twee hoofdpersonadjen, is „iets groots: — de karakterkennis van het Europeesche of Italiaansche bij „het Aziatische of Sijrische volk, is mede van geen gering aangelang, en „doer den Kunstenaar eere aan: — zulke piquante kleuren bij zoo vele drap- „perijen te plaatsen, als door dit onderwerp noodzakelijk verëschicht werd; „zoo veel krachts door zoo veel helderheids te verëorzaken, alles door „kleur, en niet door zwart tegen wit te redden, moet den nadenkenden „Kunstenaar onoverkomelijk toeschijnen, en evenwel geeft dit uitmunt- „tend stuk een voorbeeld van harmonie, overgang en houding, en roept „telkens den beschouwer onvermoeid terug; — het naakt is schoon, en „kenschetst de betrachtting van de natuur en het antieq; — de drappe- „rijen zijn uitmuntend, en het costum, benevens de gewoontekennis, „zijn volmaakt; — de behandeling is breed, en de recouche warm en „kloek; — met één woord, alles duidt aan eene beëffende hand, geleid „door eene volmaakte theorie.”

Men verneemt met genoegen, dat dit uitmuntend Kunstjuweel, bij in- teekening, in het koper gebragt zal worden, door den bekwaamen Kunst- graveur W. van Semis, wiens uitmuntende talenten zulks ongetwijfeld toebetrouwd is, en die ons met grond doen hoopen op een gewrocht van dien aard, hetwelk den roem van Nederland zal verhoogen.

De Heer Alberti voornoemd had bij zijne bekroonde teekening ingezonden eene alleberengrijkste Nota, door hem zelven voor Heeren beoordeelaren vervaardigd, ter verzelling van zijn kunstgewrocht. Dit stuk moet voor den Oudheidkenner bij de beschouwing van het stuk niet onaangenaam zijn, niet alleen als bevattende de belangrijkste verklaringen, welke, als het ware, verloren schenen te wezen, namelijk, het Sijrische Costum en Costum, maar ook de bijzonderheden, welke bij de Romeinsche Gezanten in gebruik waren.

THEATRE FRANÇAIS de la HAYE.
LES COMEDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront aujourd'hui, Samedi le 10 Janvier, la première Représentation de la reprise de MERCURE GALANT OU LA COMÉDIE SANS TITRE, Comédie en quatre Actes et en vers, de Bourfault; dans laquelle M. Faure remplira cinq rôles; suivie de ZORAÏME ET ZULNAR, Opéra en trois Actes, à grand Spectacle, de St. Just et Boyeldieu.

ADVERTENTIEN.

** Uit naam van het OFFICIE-FISKAAL bij het Departement der Convoijen en Licenten in Zeeland zijn, bij afschiet van biljetten, van 14 tot 14 dagen, tegens den 20 Januarij 1807, voor de derde maal ter Rol gedagvaard alle de geneen, welke zouden willen pretendeeren eenig Regt of Actie te hebben aan of tot de geheele of gedeeltelijke lading, bestaande in geraffineerde Suiker, Koffij, Katoen en Neteldoek, van het Schip genaamd de Stad Oldenburg, gevoerd wordende door Schipper Arend Bakker, komende van Londen en gedestineerd naar Hamburg, op den 23 October 1806, door den Gezaghebber Hendrik van Boven, voerende 's Lands Recherche-Vaartuijg de Pollux, bewestea Colynsplaas aangevlogen, of op het geheele of gedeeltelijke provenu van de voorschreven lading of eengedeelte van dien.

** De Rentmeester en Opper-Strandvoogd van Terschelling, Griend en Noordsvaarder, F. P. Robbé, maakt door deze aan het publiek bekend, dat door zijne onderhoorigen, en eenige particulieren, successivelijk zijn geborgen en op Terschelling aangebragt, 66 Stuks gedeeltelijk beschadigde Stukken Timmer of Kastmakers hout, onder velerhande Merken en Nummers, als mede een klein Eootje. — Alle, welken op voorschreven geborgene Goederen regt van Eigendom pretendeeren, adresseeren zich, binnen 14 dagen na Advertentie dezes, met de noodige bewijzen, bij voornoemden Rentmeester.

Terschelling, den 4 Januarij 1807. F. P. ROBBÉ.

** Op den 1ste en 2de Januarij 1807, zijn op Texel en het Eyerland aangevoeld en onbeheerd geborgen, en door Bergers in de nabijheid van dat Eiland gevischt, en aldaar aangebragt vijf-en-veertig Blokken Magnolie-Hout, gemerkt B met een M in een driehoek, divers genummerd. — Die eenig regt van Eigendom aan dezelve vermeent te hebben, adresseeren zich met de noodige bewijzen aan Martinus Langereid, Bailluw en Opperstrandvonder van Texel en het Eyerland.

** Aan de Geïnteresseerden in de Tontines ten lasten het voormalige Kwartier Nymegen wordt hiermede geadverteerd, dat de Attestatiën de Ita, gedurende de maand Januarij 1807, moeten worden ingezonden ten Secretarie van den Raad van Financiën binnen Arnhem; in den Haag, ten Kantore van de Heeren François de Bas en Comp., of ten halve van den Heer P. Berckelbach van der Sprekel, op de Hooygragt te Leyden.

** De posten van Fransch Kostschoolhouder te Goes, mitsgaders Voorlezer en Voorzanger bij de Walche Kerk aldaar, vaccerende, zoo worden die geneen, welke alleszins voldoende bewijzen van goed gedrag en bekwaamheid kunnen geven, en genegen zijn de voornoemde functiën op zeer favorable Conditiën te bekleden, uitgenoodigd, om zich met gefrankeerde Brieven te adresseeren aan den Secretaris van den Raad der voornoemde Stad P. A. Osfwaarde.